

หนังสือ

บทเห่กล่อม พระเจ้าลูกเธอ

สำหรับแจก

ในงานทอดกระฐิน สามัคคี ที่ วัด เชียงราก

อำเภอเสนาห์ จังหวัด สระบุรี

วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๖๘

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ชวน

คำนำ

ด้วย ในการ ทอด กระฐิน วัด เชียง ราก
อำเภอเส้าไห่ จังหวัด สระบุรี วันที่ ๑๑ ตุลาคม
พ.ศ. ๒๕๖๘ บรรดา ผู้ที่ ได้ ช่วย กัน ออก
ทรัพย์ ในการ ทอด กระฐิน ได้ พิมพ์ หนังสือ
เท็ก ล้อม พระเจ้า ลูกเขย ที่ ยิง ทรง พระเขี้ยว
เวลา ไกว พระอุ ให้ บรรทม สำหรับ แจก ใน
งาน กระฐิน นี้ หวัง ใจ ว่า ผู้ที่ ได้ ไป คง จะ
มี ความ ยินดี ทัก กัน

สารบัญ

กตอมพระบรมม	หน้า	ค
เรื่องจันท์	๖๖	๓๓
เรื่องกาก	๖๖	๖๖
เรื่องพระอโทยมณ	๖๖	๓๓
เรื่องอิเหนา	๖๖	๓๓
เรื่องโคบุตร	๖๖	๔๒
เรื่องอนิรุทธ	๖๖	๔๓

บทเห่

กล่อมพระบรรทม

- ๑๑ เหนือพระหนอนารถ พระเขาวราชอดิศร
หน่อเนื้อพระชินวร จำเรียงสัตว์คิมกคด
- ๑๒ เทพเจิญเจิญภักตร์ พระยอครักมาปฏิสันถ์
ฝูงญาติและฝูงชน ก็ชื่นชมแด่สมปอง
- ๑๓ หมายถึงพระเคหา ชยู่ในใต้ผ้าชุดัดนง
เจิญเสด็จลงอุ้ทอง ไต่ยาคันดำราญพระวรกาย
- ๑๔ พิเษยงแดนางนม บังคมบาทกล่อมถวาย
พร้อมเพรียงอยู่เรียงราย บำเรอพระราชเขาวพา
- ๑๕ บ้างก็เข้าประคองซ้าย บ้างก็ย้ายประคองขวา
คังเคื่อนดาวในเวหา มาแวดล้อมพระจันทร์

๑ เชิญชมให้หัดบันทึก ^๒ อย่าหงุดหงิดพระไทยตอน
อย่ายกพระบาทกร ^๕ ชนกวัดแกว่งอยู่ไปมา

๑ อย่าทรงพระฉรรแดงกรวด ^๕ จะเผือดผิวงพระมังษา
เชิญหัดพระไภยนา นิตราดำราญพระองค์เฮยฯ

๒๑ เห็นเฮยพระโฉมเกิด ^๕ ดังแก้วเกิดในดวงประทุม
เทพชวณกันชุนนุม ประทุมเชิญให้ตงมา

๑ จากทิพพิมานทอง ^๕ อันเรืองรองรจนา
พระเอกอรรคชญา นารีเด็กประเดรีชูวงษ์

๑ จะแต่ไหนวิโดยลักษณะ ^๕ พระวรภักตร์กัณฑ์มทรง
พวงพระญาติประยูรวงษ์ ^๕ ก็ปลงปลัดมด้มเกี่ยมกรม

๑ เพดิดเพดิดเจวีญรัก ^๕ อยู่พร้อมพรักภิรมย์ดม
^{๕๔๕} ทงพเตียงแดนางนม ^๕ ค่างชนชมทุกคันวาร

๑ ก็อวยไชยถวายนพร ^๕ จงถาวรเกษมด้านค
พระโรคไทยชยงแฉ่งพาน ^๕ ให้ดำราญพระองค์ เฮยฯ

๓๑ เห็นเฮยเห็นด้อม ^๕ พระทนต์กระหม่อมจระบรชม
ช้ำบาทขอบังคม ^๕ ขับประดัมคณครี

- ๑ ฟังเสนาหะเพราะดำเนินยง ประดำเนินเคียงคัตต์
ขับไม้ไม้ไทร ร่ายรอมพระกรงทอง
- ๑ ฝ่ายพี่เลี้ยงจะชักช้า นางกัถยาจะกด่าวदनอง
ถนอมในพระกรงทอง ให้พระบรมชมให้ดำราญ
- ๑ ตาธิดาในกรงกรอง กัถงช้องเต็รียงหวาน
นชกเต้าเต้าประดำเนิน กัถขับชานกับไม้
- ๑ เบญจวรรณำพรรณพุดอด ตั้งเสียงสอดกับบั๊กษ
ถวายเป็นเสียงสถัถนี้ ระเบียบรี้ดงเรไร
- ๑ ให้เพ็ดติดเพ็ดดินเจริญรศ หายระทดพระหฤไทย
ตั้งคนตรี บั๊กฉน มากด้อมให้บรมชม เฮย ข
- ๕๑ เทเฮยพระเขาวถักษณั ประเสัรัฐศักกติกว่าสุวิวงษ
เทพเจญค้ำเนินของคั ดงมาจากฟากตริงษ์ไคร
- ๑ พระวรโณมประโดมเด็ค ประเสัรัฐพร้อมถม่อมถไม
ตั้งแห่งทองมาทชคได้^{๒๒๕} 2565 ในพระอู่คูนำชม
- ๑ พระกรรณเกษเนตรชง พระวรของคัถงามถม
ตั้งข้างกตั้งมาเกดากถม ประดงคัถมในดำทรง

๑๑ เจริญเกิดพระหน่อมารต ไฉยาศน์หัตถ์พระเนครอง
พร้อมเหล่าประยูรวงษ์ ประจงกต้อมถนอมนวด

๑๒ ทั้งนางนมแดงเพียง ประคองเคียงให้ไฉ่สรวด
บรรทมเกิดพระทรมสงวน เวลาที่จวนจะเคยไป

๑๓ ขยำทรงเด่นให้ดั่งเวลา เจริญนิทราดำราญญไทย
ให้แก่วัดคดาศนิราศ์ไทย พระชนม์ ได้ด้กร้อยเฮษช

๑๔ ๑๑) เห็นพระเขาวราช พระหน่อมารตจอมตกด
เทพเจริญให้ปฏิสนธิ์ ในมณฑลชบดินทร์

๑๕ ๑๒) จำเวณิเืองพระเศรา ทั้งวงษามาพร้อมกัน
ประชาชนพระจอมนรินทร์ ถิ่นค้ำอำนาจพร

๑๖ ๑๓) สดัดค้อย่ามีทุกข์ จำเวณิศุขต์โมตร
จงสถิตย์ถาวร ขจรทั้งทั้งชาติ

๑๗ ๑๔) ให้พร้อมพรทั้งเกียรติยศ ทั้งชนบทชาวกรุงศรี
ให้หม่นอบชอบดูดี^{๕๖๕} มาอัญชต์พงเศรา

๑๘ ๑๕) ขยำมีพระโรคนัน จำเวณิมนั้พระชันษา
วรรณศุขพลา จงบริบูรณ์พุดศุขเฮษช

- ๖๐ เห็นเขยวันเพ็ญ
 เหตุของชแถมแซมช้อย
 ๑ แฉ่มแจ่มแจ่มต้อง
 หน้าค่างตงพ่วงพรม
 ๑ ที่กตางเดือนเหมือนกรต่าย คด้ายคด้ายยายคัมค้ำ
 ดอยเดือนเคเดือนคดา
 ๑ ดาวดวงช่วงไรติ
 ร่อนเร่ในเมฆ
 ๑ แฉ่นรักจักใครไค้
 เรียงรายพรายพร้อย
 ๑ ที่ดวงเด่นเปฬเอก
 ดาวดำเทาเต่าไบ
 ๑ ดาวเต่าดาวจรวเร้
 ดาวธงอยู่ตรงหน้า
 ๑ ไรติช่วงดวงเด่น
 ดาวไถก่งไฉงอน
- พระจันทร์ก็เปดงปลั่งดอย
 เคเดือนคด้อยดอยดม
 ต่วงห้องพระบรรทม
 ขำเดื่องชมพระจันทร์
 ทุกเพดวาราศรี
 รุ่งโรจน์รัศมี
 จรดเดือนดอย
 ไม่มีใครจะช่วยดอย
 หน้าค่าง ย้อย เย็นใจ
 คั้นเมฆอยู่ ไรไร
 ดอยอยู่ ในภา
 ชนร่อนเร่ในเวหา
 ดาวพระยาอศิศร
 คังจะเผ่นไผนจร
 ชนดอยร่อนรายเรียง

๑ บัณฑิตการเวก
ร่อนร้องซ้องเสียง

แสงเมฆมของเมียง
ดำเนียงเส่นาะเพราะเพลง

๑ ไก่ดำวรรคชันเข็ก
คังเทอญบรแดง

แวงวิเวกจั้งเวง
ชอแจ้งจัมใจ

๑ เตียงจั้งหรีตกรัตกรั้ง
คังคนตรีบีโนน

หรีงหรีงเรไร
มากถ้อมให้ไดยา

๑ รวยรินกดินถัน
ตมเซยราเพยพา

จวงจันท์นุกฤษณา
ให้ไดยาเย็น เฮย ๓

๗๑ เหน้เฮยพระจันท์เพ็ง
เค็ด็อนคด้อยดอยโพนม

คูปดั่งเปด่งจิมตโถม
คูน่าประโตมตะदानใจ

๑ ทรงถดคุดหมคเมฆ
งามเพดินเจริญใจ

แต่จิวเณกนภาโดย
จะหายไปกับโนยนา

๑ คุดวงเค็ด็อนกัเค็ด็อนดอย
คูน่ารักถักฤษณา

แจ่มช้อยดั่งเตชา
พระจันทรราช่างงามจริง

๑ คุดวงเค็ด็อนข้างเหมือนภักตร์
พริ้งเพริศประเสริฐยิ่ง

นรัตักษณพระองค์หญิง
นำประวิงใจ เฮย ๓

๔๑ เห็นเขยดาวพยับ
เป็นรูปสัตว์ตั้งจัดแจง

๑๑ คุนำเพดินเจริญใจ
งามระยับจับตา

๑๒ เวหากระจ่างเมฆ
ห้อมล้อมบุหุถันฉาย

๑๓ พระจันทร์ท่างทรงกลด
ดูตอยเดือนในนภา

๑๔ เห็นเขยเห็น้ำ
เกิดอนกด้อยดอยไป

๑๕ กลายกลายถ่ายตมุต
ด้ร้อยด้คนข้มณฑา

๑๖ บานแบ่งแดงสด
ภุมรินบินร่อน

๑๗ เกิดชอกถด้อมัวเมา
หอมพุงปรุงปน

ตั้งใครประดับในเวหา

กระจ่างแจ้งในนภา

แลวโดยในเมฆา

ด้วยคาราพรางพราย

ดีววิเวกไม่ระคาย

เพริศพรายจะพรรณนา

ชักรวดครวไรดา

พระจันทร์ท่างงามเฮย ช

พวงผลกาตุมมาโดย

ด้กเมื่อไรจะตอยมา

แต่ก็ตุดถ่ายตา

แย้มผลกาผลติขจร

ระรินรงค์เกดร

ววยว่อนเวียนวน

ใช้ด้ร้อยเส้าจคนร์

รค์ด้คนร์ตุมมาโดย

28/04/2565

๑ ดาวคู่พระพาย
ระรื่นรินกดินไถด้

๑ แด่นำภูกักกักคั้น
พวงมาตเจ้าฟ้าเอ๋ย

๑ เย็นน้ำค้างพรางพรหม
หอมแต่กดินจำปา

๑ ดาวหยุกดาวดวงาคิ
นางแย้มแ่มชวน

๑ แก้วกุดดาบซาบทรง
หอมบุหงารำไป

๑ หอมกดินอินจันทร์
รศคนข่มณศา

๑ ดอกฟ้าเจ้าฟ้าเอ๋ย
กดินกตมคตมคตม

๑ ระววยรินกดินโมก
วันวันชื่นชโย

ช่วยเขยชยามารื่นใจ
ตักเมื่อไรจะได้ชโย

รศรินรำเพย
จะดอยเดยดับตา

ระรื่นตมพัตทา
มติตาถาคอน

พุทราดหอมหอม
ให้วิญจวนจิตรใจ

ไม่เหมือนพวงสุมาโดย
ชื่นฤไทยทุกเพลา

อังกามภรรณิกา
ชื่นวิญญาในอารมณ

ยังไม่เคยเขยชม

แต่ตุกรมแถมโดย

เกสรโศกโมกไชย

ร่วงโรยไปรยปราย

- ๑๑ พวงพยอมหอมกรุ่น ถิ่นพิภพทุ่งทราย
น้ำค้างพร่างพราย พระพายชายเฉื่อยมา
- ๑๒ หอมหวดชวดอบ พิกุลคดบโดกา
ชื่นพระไทยไฉยา ธรินทร์ศมาโดยเฮย ฯ

- ๑๓ เห็นเฮยเข้าไฉยากัน เทวศหวาดในวิญญา
ยชกรกำยภักตรา แด้วจินคนาคันใน
- ๑๔ จึ่งเผยสุวรรณบญชร ทุรนร้อนในฤาไทย
เห็นแสงพระจันทร์เขอดันไซ ต้องถึงในช่องแกต
- ๑๕ บริสุทฺธิมุคผาค ดูกัดอาดในตาแด
พิทมายน้องเหมือนปองแซ เผ่าระเง้งระเง้งคอย
- ๑๖ ไช้บุหัตถ์วันเพ็ง อันปลั่งเปล่งครรไกรดอย
ดุกจะเหาะไปเดาะดอย ให้เค็ด็อนคด็อยจาก โทยม
- ๑๗ สนิษเคื่อนไม้เหมือนผาค ยิงร้อนราชฤไทยโทรม
มณฑาทาโทวโดยโคม 4/2565 เมื่อไรจะ ไน้มาถึงกร
- ๑๘ เหล็ดที่มาคัดวาคีหวัง เจียนช้จ้งจะม้วยมรณ
ด้วยรศรัทกำเวปร้อน จะผันผ่อนฉันไคดี

- ๑ เหมือนหนึ่งว่าในสายชด อันกว้างพันพันตัว
 แม้นดวงยิหว่าไม่ปราณี ก็เห็นที่จะมรณัง
- ๑ เหมือนคองศรต์หัดจักร มากริงบัถต์วิริงค์
 เหลือจะทนพันกำลัง ในทรงดิงเปนทองไฟ
- ๑ ชกเขยเมื่อขามเขย ไม่เต็งเห็นท่านผู้ใด
 ช่วยคืบทุกขทรงนไค ไม่เห็นใครก็จำจน
- ๑ อาวรณ์หวนครวญคร่ำ กินแค่น้ำอัสตุชด
 คักกาคัดคังคักคน ประมาณจนตักตองยาม
- ๑ เตียงไก่อ้นด้นแจ้ว วิเวกแฉ่วหไทยหวาม
 ต่ำคัญว่าพงางาม มางร้องถามก็ยินดี
- ๑ พตางรับชวญตมรมิ่ง ว่ายชดหญิงไคปราณี
 แม้มาแต่จตุแก้วพี เขยมานี้เกิดสายใจ
 พดิงหน้าคอยท่าน้อง ยิ่งหม่นหมองหญไทย
 ชยาเขินขามเตยทรมวโวย ปดิมฮาโดยของพียา
- ๑ แถ้วเขยมแกถดแถดชด พตางก็ทชดทศนา
 แถ้วเขม้นไม่เห็นมา หวาคผวาดกถกาย

๑๑) ^๕เขื่อนแควมละเมอ ^๕กรมแจ่งก็เกือกคิดระฮาย
 จมดาวเค็ดอนเค็ดอนก็บ้าย ^๕ไม่เห็ดคทายคความรัญจวน

๑๒) พระพายพาดูคนธมาศ รุกษชาติอันหอมหวาน
 กดินทรหอบอบอวด ^๕แต่ครวญจนหดับไม่ เฮย ฯ

๑๓) ^๕เห่เฮยพระสุริยง ^๕จะดับลงในเห็ดยมผา
 ให้ฮาโดยในทอับ ^๕ไม่เว้งรับรดคดา

ฮาโดยมิใคร่จะจร ^๕ค้อยรอนรอนเวตา
 คองแคดก็แผดเผ็ด ^๕คุด้ายเด็ดคมารา

^๕ทังคองพระภักตร์ถักธนา ^๕ก็โรยราแรมยด
 ให้ฮาโดยในสมร ^๕มิใคร่จะจรก็จำจน

นำส่งตำรพระสุริยง ^๕มิใคร่จะชันรยา เฮย ฯ

เรื่องจับระบำ

๑๔) ^๕เห่เฮยเห่สังวรค์ ^๕เมื่อวณันต์ฤคุฝน
 นักชคฤกษ์เม็กบน ^๕ให้มีคมนเมฆา

๑๕) ^๕เทวดาตาหก ^๕ให้ฝนคกตงมา
 ฝูงเทพเทวา ^๕กับนางฟ้าพ้อนร่า

28/04/2565

๑	เด่นเด่นตีโทนทับ	ร้องรับจับรับา
	เป่นคู่ เคียงเรียงรำ	ระทวยท่าท่วงที่
๑	เทพไทไรวกัว	นางฟ้าพ่อนหิน
	เรียงดออรุ	รำคองเวียน
๑	กรัตกรายปดายหัตถ์	ดวยฉัตฉัตฉัตฉวย
	บทแบบเนมเนียม	ผลัดเปลี่ยนท่าทาง
๑	กลอเกล้าเพราพริ้ง	รำเป่นถึงที่เด่นหาง
	หงษ์ร่อนกรกาง	ท่าของถวางเดินคง
๑	รำท่าม้าคด	ไต่หน้คอง
	กนิพนบิลดง	เชยของค้อชนเชยง
๑	มังกรช้อนฟอง	ประกองกลอเคียง
	ยมพราชม้ายเมียง	รชเรียงเคียงนาง
๑	รำนารายนกรายศร	มังกรกินหาง
	ท่าพระรามคามกวาง	ท่าของนางมโนรา
๑	กรัตเด็บเทพพนม	รำเป่นพรหมตีหน้า
	เมียงชม้ายชายคา	ไรวกัวนำวี

- ๑๑
- ๑๑ หดักเดียงเกยวกรหวัด บ้องมัดตัดหมี่
 ๑๒ ออโต้ในที ธิกรชิปรีตา
- ๑๓ ำร่ำยย้าย่าง ภิกรทางม็กร
- ๑๔ ักกรายช้ำยรดา เป็นนัจฉาสมรด
- ๑๕ ำพรระทโยนด่ำร ตอตดั่งวาดกุนทล
- ๑๖ ทร้อยดร์้อยด่น เกมกตกมกร
- ๑๗ ำงด่วรค็ย็องกราย ำรำนรายนังกัศร
- ๑๘ ่ด็อกรำด็องด็องค็อน ำมงอนอ็อนภาย
- ๑๙ เทวัญกนหน้า ำงพักอ็องอาย
- ๒๐ ัวังหวะประปราย ำดอชยชายเข้าวัง
- ๒๑ ญชิตคิตพัน ำงด่วรค็ย็องกราย
- ๒๒ หดักเดียงเมียงม้ง เว็ยพระวังอ็องอ
- ๒๓ เทอมุตรยุคหัดกั ำงด่มัดตัด
- ๒๔ ุศรเกษมเปรมใจ ๒๘/๐๔/๒๕๖๕ ำในเชิงไกรตาค็ อย ๒
- ๒๕ ่เห็ชยนางเอก มณ็เมชตา
- ๒๖ อดยเว็ในเมฆา ักอ็ฉินคาคังคองคาง

- ๑ โยนเด่นเห็นแก้ว ต่่างแฉวงวามวาว
 ดอยฟ้าเงหาทาว ฐปราวกับกนิฐ
- ๑ ทรงเครื่องเรื่องจำรัส อรั่มรัศมีฉวี
 ชูช่วงดงมณีนี เตือนดอยดีดามา
- ๑ เดียบรชบชบทงปีบ อยูกตางกตัมเมฆา
 เขยชมยมนา เฝ้ารักษาถิ่นฐ
- ๑ ครนบัจฉิมกิมหันต์ ถึงวสันตฤดู
 ฟ้าคำรนฝนฟู เตียงชูชูตัดาเซน
- ๑ ถอยด่องดอองอาบ กระตั้นธุ์ซาบทรวงเย็น
 เคยร่ำรบ่าเปน ต่อเด่นกับเทวัญ
- ๑ ชูแก้วแฉวงต่่าง รัศด้วยนางดาวต่่างรศ
 ดอเดี่ยวเกยวพัน พวงเทวัญกนกาง
- ๑ ดวยนุคยุดหยอก ต่ัพยอกเข้านาง
 โยนแก้วแฉวงต่่าง ให้เนตรพรางพราย เขย ฐ
- ๓๑ เท่เฮยเห็นนาม เทพรามตู่รมาร
 มีมือถือขวาน อยูกิวมานมณีนี

- ๑ หน้าเขี้ยวเขี้ยวออก ช้เหมือนดอกอินทนิล
เมืองสวรรค์อันทร เกรงต้นทุกเวลา
- ๑ เดียวรอบขอบพระเมรุ ตรวจตระเวนเงา
เห็นนางเอกเมขลา โยนจินตาคังเปิดเพลิง
- ๑ กับดูรางค่านางสวรรค์ ฝูงเทวัญบรรเทิง
จับรน้ำท่าเชิง รื่นเริงบรรเทิงใจ
- ๑ คิดจะใคร่ได้แก้ว เด็ดแก้วแฉวงใจ
แกว่งขดานชาญไชย โดดได้เทวา
- ๑ ต่างจึงทึงกรับ โทนทับรำมะนา
กตัญญูขันกหนา หดบหน้าหนีไป
- ๑ เมฆดากดำแกดัว ต่อแก้วแฉวงใจ
โยนสว่างเหมือนอย่างไฟ ปลายไนยเนตรมาร
- ๑ หน้ามืดชืดชืด กวีกรวดโกรททยาน
แก่นนางขว้างขวาน เป็ยงส์ท้านโดกา
- ๑ ฤทธิแก้วแฉวงคดาศ์ ยิงกรวดกรวดโกรธา
โดดได้ไขว่คว้า เมฆดาต่อเวียน

- ๑ ยักษ์ โคมโคมโจน นางกัโยนวิเชียร
 ทัดกัตถกวดเควี่ยน ต่อเวียงวงวน
- ๑ เป็รียงเป็รียงเต็ยงขวาน ก้องด่ท้าวด่ากต
 ไต่นางกตางฝน มีตมนในเมฆา
- ๑ นวดนางน้ช่างด่อ รั้งรอร่อนรา
 เวียนรไวไปมา ในจักรราชย์ เฮย ฯ

เรื่องกากี

- ๑๑ เท่เฮยเท่กต่าง ถึงเวียงราวต์กุนา
 ครอบราชบั๊กษา ชุ่มกาก็บิน
- ๑ ด่องดมขมทวี่ป ในกตางกตัมเมสิน
 รัมครีร์คัชรินทร์ มุจดินท์ชโดชร
- ๑ ชขมพนมแนว น้เขาแก้วยัคัชร
 ตัดคภันท์ตัทันทร แดตตชนด้น้เต่าปดา
- ๑ งง่อกขนเกดออกกตัง มีคัมิงคตมัจฉา
 จรเข้แดเหธา 28/04/2565 ทังโดมาแดปดาจาว
- ๑ โสณเผ่นเด่นระดอก ขตกระนอกนาคานาน
 นาคาอนักดำหาญ ฆนพ่นพด่านคงคา

๑ หัตถดินบิณฑบา

ในทเดเกตรา

ก็คาบขันบนเวหา

บ้างแค้นมาแค้นไป

๑ ดำนิคินิตจัตจิว

ชมชื่นฤดูไทย

เห็นหวัดหวัดอยู่ ไรไร

ก็ถอยไปในเมฆา

๑ อุ่มแอบแนบชิต

ปักอ้อนร่อนรา

ถนอมสันนิทเด่นหา

กระพือพาแผ่นทยาน

๑ ดอกรอบขอบพระเมรุ

ชมบัวหิมพานต์

บริเวณจักรวาล

เชิงฐานพระเมรุจร

๑ ดินรพดลบนแผ่น

ราชดีห์คุ่มหงอน

ตั้งโตกิดนแด่มังกร

แก้จุกุญชรแด่นัดทนต์

๑ นรดีงห์แดดงค่าง

ยักษ์มารชาญณกรรค์

ชีกเขี้ยวกางแดกมุภันท์

ทงคนรพรพ วิเรนทร

๑ นักสัตถวิวิทยา

กนิรินแดกนิร

ถ้อคทาธนูศร์

รำพ้อนร่อนรา

28/04/2565

๑ ห่านหงษ์หงดงเกษม

พระญาษัช้บ่า

อยู่ห้องเหมคหุหา

หาบผลดาเดียบเนิน

๑ คนป่าทงมาเหมือน กุ้งกนเเทยควมเตน
ดอยดมชมเพดิน พนมเนนแนวซาร

๑ มีหุบห้องปดองเปดอ ดห้วยเหววโหฐาน
ดคหลนเปนชนชาน เจอมคระห่านเมษ

๑ บ้างเชียวซาอดูวาความ เวียงชวามรัศมี
ชมพดางทางช บอภคคินรมด

๑ ที่ตั้งเยยมเทยมพา นนคณนารมด
รูปร่างเหมือนอย่างคน ดงามพันคณนา

๑ ยมย่องผ่องภักตริ วิโดยดกษณดังเตธา
น้อยน้อยย้อยระยา เพทยาชรคอย

๑ ทมฤทชปดิตะตติ อุมรเห็จเหาะดอย
พวกนักถิทธิฤชินอย เขาไม้ดอยเตียงอิ่ง

๑ บ้างตระกูลบายบั้น เพอญยคคณคกตัง
ชิงชวงหวงหงษ เตียงออยองแพนนั้น

๑ ที่ไม้ไต่ก็ไต่แยง บ้างทมเทงฆ่าพัน
ที่ไต่ไปไต่ไหน ถึงเจ็ดวันก็เนาไป

๑ พระบอคนางทางพา ดอยฟ้าดูราโดย
 เทยวชมเด่นให้เย็นใจ แดงกดับไปวิมาน เอย ข

เรื่องพระอภัยมณี

๑๑ เท่เอยเท่ตะห้อย พราหมณ์น้อยศรีสุวรรณ
 แรมดำนักคำหนักจันทน์ พระสรียันต์นชยา

๑ ให้ฮาดรภดเทวด์ ถึงแกแอกษรา
 ได้เห็นภักตร์ดกชญา ยังคิดตาทุกนาท

๑ ชมแทนทองที่รองทรง ของอนงค์องค์บุตร
 หอมทวนยวนยี้ อยู่ในที่ไถยา

๑ เมยพระเลดแดงระจ่าง เห็นเดือนสว่างในเวหา
 ทรงกอดตรจนา เหมือนนงอดหน้าพระนังนงด

๑ อนาถหนาวเค้รำสร้อย ให้ตะห้อยโหยทวน
 นึกเห็นเมื่อเด่นดวงน เด็ดด้นดักชญา

๑ เนตรขมวงวงวิตาศ์ พิศเพียงขาดไยนา
 พระภรรณแก้วแควตธา ดังกดับผลกาโถมด

๑ ด้องกรก็อ่อนชด ดั่งอนรภพระสรียน
 ปรางประพระศุคนธ์ พิศเพียงผลดุกจันทน์

- ๑ ทรวดทรงพระองค์อ่อน คังฮักศรดาวดวงรक्त
โกมุทบุษบัน ไม่เทียบถันประทุมมา
- ๑ โอบรู้อาตคังชาติจิม เมื่อยามยิ้มคังเดชา
เมื่อเนตรน้องมาคังตา คังสายฟ้ามาฟ้าคทรวง
- ๑ แฉ่นรักสถักอก ยิ่งถ่วงยากภูเขาหุดวง
จะใคร่อุ้มพุ่มพวง มาแนบทรวงไต้ยา
- ๑ ผิวเห็ดของระเวียงรวง เหมือนเนื้อของขรรคมดา
แม้นสมรักจะถักพา ดงเกศราทางใบ
- ๑ ดูเนื้อน่วมขย่นุ่มนึ่ม จะชมรมให้ อิมใจ
แม้นดมดีจะคตไบ แฉ่นไปในนท
- ๑ จะปลอบประโดมโฉมฉาย ชนนิ่งบนท้ายบาหัด
แย้มสรวยดวยนัย จะชวนชให้ชมปลา
- ๑ มีต่างค้างกตางทเด ทงจรเซ้เทรา
ฝูงกระให้คังโตมอ๕ เกิดอ่อนคตาขย่นตามถัน
- ๑ กุงกึงแฉ่นมึงกร สดับสถอนหลายพรรณ
นาคราชผาดมั้น ปลาอำพันตะเพียนทอง

- ๑ วาฬใหญ่ขึ้นไต่คู้ มุตพู่พันฟอง
เงือกงูตะคนอง ดอยดั่งองชโลธร
- ๑ กริงกรวดก็เต้าตาม ฉนากฉตามดัดบัสดอน
กดาเคด้าดำเภاجر ในตำครรายเรียง
- ๑ เกาะใหญ่ไม้ซุ่ม เปนพุ่มพุ่มเคียงเคียง
เหมื่อนอกน้อยดอยเรียง พิศเพียงจะเพ็ดใจ
- ๑ นิ่งนักจนคิดคืน ถอนต้อ้นฮาไทย
เค็ดนระงับหัตม์ไม อยู่ในห้องไต่ยา เฮย ข
๒๑ เหน้เฮยเห่ถ่าว ถิ่งพระดาวบศัน
ซงศ์สุวรรณมาดี บวชด้วยมีศรัทธา
- ๑ กับดินตมุตตุดตวาคี อรุณราชนิตดา
อยู่เขารุงปดายท่งนา ซอกนังนำกุฎี
- ๑ แบ่งส่วนกุศตผลบุญ ให้ซงศ์อรุณรัศมี
ธาวธูรางค์นางขี 28/04/2565 แต่ต้อนมีศรัทธา
- ๑ ศักรักรักปราคา พิมพ์พิมพ์ภาวนา
เงียบตั้งคัวควา พระสุริยาเย็นรอนรอน

- ๑๑ ๑๒
๑๑	๑๒
๑๓	๑๔
๑๕	๑๖
๑๗	๑๘
๑๙	๒๐
๒๑	๒๒
๒๓	๒๔
๒๕	๒๖
๒๗	๒๘
๒๙	๓๐
๓๑	๓๒
๓๓	๓๔
๓๕	๓๖
๓๗	๓๘
๓๙	๔๐
๔๑	๔๒
๔๓	๔๔
๔๕	๔๖
๔๗	๔๘
๔๙	๕๐
๕๑	๕๒
๕๓	๕๔
๕๕	๕๖
๕๗	๕๘
๕๙	๖๐
๖๑	๖๒
๖๓	๖๔
๖๕	๖๖
๖๗	๖๘
๖๙	๗๐
๗๑	๗๒
๗๓	๗๔
๗๕	๗๖
๗๗	๗๘
๗๙	๘๐
๘๑	๘๒
๘๓	๘๔
๘๕	๘๖
๘๗	๘๘
๘๙	๙๐
๙๑	๙๒
๙๓	๙๔
๙๕	๙๖
๙๗	๙๘
๙๙	๑๐๐

๑๑) นิ่งระงับหัตถ์คา
 ๑๒) ถึงหอมระรื่นไม้ชื่นชม
 ๑๓) เห็นเฉยพระราชบุตร
 กับอรุณรัศมี
 ๑๔) แยมัดรวอดชวนกัน
 พุดเด่นเจรงจา
 ๑๕) แฉใจไทรครัด
 ร่อนเร่ในเมฆี
 ๑๖) ถ้าเช่นนี้แพ้เหาะได้
 ค่อยตัดคกรช้อนตระกอง
 ๑๗) เย็นชื่นต้นคัก
 ชวนพระน้องร้องดีกรวา
 ๑๘) โอ้อเจ้าการระเกด
 น้องห้ามไว้ก็ไม่ฟัง
 ๑๙) รู้ตักตัวกฉวีกรรม
 เดือนส่องค้องคีตา

อยู่ท่าให้รักษาอารมณ์
 ตามเพศพรหมจรรย์เฮย ข
 ดินดมฺมุนี
 นิ่งอยู่ที่หน้าชาดา
 นิ่งฉนน้าชา
 กับน้องยานารี
 เรื่องจรัสรัศมี
 มาตรงที่แกตทอง
 จะเหาะไปประคอง
 มาได้ในห้องไต่ยา
 ดมฺมวาทกภาวนา
 จนหลงว่าชนดั่งดั่ง
 ชี้นำเทศจะไปท้ายฉิ่ง
 จะแทงฝรังตั้งถา
 ชักประจำภาวนา
 ตั้งจินตาคดวงดาว

- ๑ ด้วยเขารุ่งเรือง บ้างเข็ดต้องแฉวง
แฉวงพร่างพร่างพร่าง อร่ามราวเพชรพลอย
- ๑ พร่างพร่างนำค่างเหาะ เาะเาะมอยมอย
ดาวก่เกิดอนเด็ชณักด้อย จะเด็ชนดอยดับตา
- ๑ เย็นยะเย็บเย็บสังคั พระพายพัดรำเพยพา
พระเพดินจิตรไม้นิทรา แค่น้องยานันท์หลับไป
- ๑ เคือน้องมืองเพียง จะแข่งเคียงเขไซ
หลับสนิทจะพิศไทน งามฉิโดยฉกษณา
- ๑ นอดหน้าเหมือนการะเกด คังคองเนตรของเชษฐา
กึ่งนางสอวรคชนพา ก็มิได้ภาเทียมนอด
- ๑ ชายใดแมนไต้หู จะรักสุดแดนสงวน
ยมเยอนเหมือนจะชวน ให้รัญจวนใจชาย
- ๑ พิศเพ่งเต็งดูเดือน ดม้ายเหมือนกับเคือนหงาย
ฟ้าขาวดาวประกาย พฤษพรายโพยมมาด
- ๑ เตียงคเหว่าเร้าร้อง เสนารก้องกังวาล
ไก่อกระชั้นชันชาน ฉิเวกหวานฉงฉง

- ๑๑ เหมหงษ์บุหรงร้อง คังพาทย์ซ้องประ โคมเพด
กตระมังกักตัวเอง เตียงเห่งเห่งดวงใจ
- ๑๒ ถมว่าจหนาวซัน หอมระวันฤดูไทย
จุมระงับหัดบิไล ไนที่ไต่ยา เฮย ๗
- ๑๓ เห็นเยยหน่อกษัตริ นางอรุณรัศมี
บวชเด่นเด่นก็เปนนั กับฤๅษีพญา
- ๑๔ แอบซ้อฮันนอนเพดา ว่าพระเจ้าบ้าจำ
พรหมจรรย์จรัญญา เขาแปลว่าอันใด
- ๑๕ พระเจ้าตุงพรวงษ์ จะมานัมนต์ไป
หลวงบ้าไม่ว่าไร ฤๅจะไปตามคำ
- ๑๖ ตามเท่าไรก็ไม่ครัด ต่มาบตีบวิกรรม
กตัญญูบ้าอุดำหัทา รัถประคำภาวณา
- ๑๗ ดิมมนต์เตี้ยหมดต้น ค้วยหอมกถินบุบผา
รศคนข่มณทา มติถาดมโหย
- ๑๘ วันวันซันแซม กถินนางแย้มยมโดย
ให้หิวหิวหิวไทย รวงโรยกำถง

- ๑๐ ประทาดเหลือเมื่อไร จะได้เข้าไปในวัง
 เฝียงหรงหรงทกกรัง ฟงฟงยั้งวงเอง
- ๑๑ จักรจันต์นั้นเด่นาะ ดั่งบันฑาคารวัดคเพดง
 กระคิงคิงหังแห่ง ให้วงเองวิญญา
- ๑๒ ครนเย็นย่านำค่าง พริ้อยพ่วงพดกษา
 ตมเขยดำเพยพา ชันวิญญาเย็น เฮย ๓
- ๑๓ เห็นเขยเห็นถ่าว ถึงตุกถ่าวเจ้าตั้งกา
 โนมตเองวันพา ทรงอาชามาถดาวไพร
- ๑๔ เดี่ยวหงวงวงเคิน พนมเนินพนาโดย
 แดเหตุยงเบตยงใจ วิเวกในตงคตาด
- ๑๕ เห็นแต่ตั้งตัวจตุบาท มฤคราชแรตฟาน
 เตอตั้งห้วงทยาน เตียงตั้งท้านตั้งเคือนตั้ง
- ๑๖ นางหัดกถัดคคเคิน แฉงเนินพนมวง
 ให้หิวโหยโรยถ่าวตั้ง จนมัวทั้นก็อ่อนแรง
- ๑๗ แดคพระสุริยาบ ก็เมียงบ่ายชายแฉง
 ๒๘๐๗ ๒๕๖๑
 ๑๘ ดุคตั้งเกศเซครแขวง ไม่รู้แห่งหนทาง

- ๑ แดงวาเป็นม้าชฎี ข้างซ้ายรัศมีเขาธวาง
 ถิ่นม้าสูงยุงยาง ไปตามหว่างคี่ชรินทร์
- ๑ เป็นโกรทกรวยห้วยธาร หุมตทานเหวหิน
 ฝูงบักษาเที่ยวหากิน บ้างโสมบินร่อนเรียง
- ๑ แจ้วแจ้วแก้วพลอด อดตอดตน้ำเตี้ย
 กระตุ่มภูเป็นคู้เคี้ยง เต้าโมงเมียงมองแด
- ๑ ฝูงอ้อตุ้มคุ่มชาม กระจิบกระจาบจอกแจ
 นกออกเขียงเคี้ยงคับแค เตี้ยซ้อแซ่ตั้นไพโร
- ๑ ไพรโตกนั้โอกเตี้ยง เต้สาระตำเนียงนกตะไน
 กิณปลัดเปด้าเขาไฟ จับถึงไม้มองเมียง
- ๑ ไก่ฟ้าพระยาดอ ซันจ้อแจ้วเตี้ยง
 นกอุตุดตอเตี้ยง กระเรียนเรียงวังน่าน
- ๑ ฝูงยางกรอกตอถมัว กระเคนกระค้อหัวชวาน
 เบญจวรรณรัตน์ ๒๕๖๕ บ้างบินผ่านไสจร
- ๑ คุลาให้โกกิด นกขม้นเห็ดของอ้อน
 เรียงจับตดับตดอน นางนวดนอนแนบนาง

- ๑ บ้างเวียนดิ่งบนกิ่งไม้ บ้างซุกใช้ปีกหาง
ชมเพดินเดินพดาง วิเวกดวงดวงใจ
- ๑ บาราบูนขุนแผน ตระเวนกระแฉกระวงไฟ
คิ้วเขี้ยวเหยี่ยวตะไกร ได้ดุกโก้วเวียนวง
- ๑ ^๕ กิ่งจอมเงาสูง แต่ดื้อนฝูงเหมหงษ์
ปีกเจ้าอ่อนร่อนลง ประดานตั้งดำเนียง
- ๑ นกยูงเป็นฝูงพ้อน เหมือนนกกะวีาเรียง
กรัดกรายขม้ายเมื่อง ประดานเดี่ยวดั้นคัง
- ๑ ต่าติกาสูวาทิ นกไนรีเรียงรัง
เหมือนนกกะเดียงไว้ในเวียงวัง พระนครหลังห่อซด
- ๑ ไช้กระหกระเหิน เคะระห์เพเฮินฮับจน
ม้า^๕เดี่ยวหลงวงวน ไม่เห็นหนทางไป
- ๑ ป่าระหงคดทัก สพรังพฤกษาได้อ
หอมระวัน^๕นฤไทย คอกไม้ไพรพนม
- ๑ แก้วกุดตาบองกาบแกม นางเค็ดแซมมวายนม
สร้อยฟ้า^๕คูนารม ทัง^๕สุกรมมโดย

๑ บ้างบานคুমเป็นพุ่มพวง บ้างท่อนรวงกตัญญู
ทงพระพายชายไสย เกสรไปรยปรายมา

๑ ทังวอยรินอินจันทร์ กระจ่างพันกฤษณา
เพ็ญพระไทยโคตคดา จนดูริยาเย็นรอนรอน

๑ ครนถึงขารต้ออันต้อค เขาอังกาศคังขร
จึ่งจอกออกเห่าทอน ในคองคองคุมัดมัว

๑ เตียงชนวีเวก ไทอย ตะห้อยไทยหาผัว
วงเงงนำเกรงกตัญญู แดเห็นตัวอยู่ไรไร

๑ เห็นที่แท่นแผ่นผา ที่ไต่ยาฮาไต่รอย
ตงมาจากม้าคดาโคต เขานั่งไต่ไทรทอง

๑ ค่อยตาเดอยเห็นขยนัก พระอรภักครหม่นหมอง
แต่วทรวงเปิดองส์ใบกรอง นางปฐองกาษา

๑ ค่อยเฮนองคังตงบนอวสัน พระเคียรพาดแผ่นผา
ให้หิวไทยโรยรา 4/2565 นิ่งนิทราคตรอมใจ

๑ เตียงจิงหรีดกรตกริ่ง หิ่งหิ่งเรไร
เค็ดมรغبับหัดไป ไต่คั่นไทรทอง เอย ๗

- ๖๐ เห็นเขยเห็นบท เดินรถในราตรี
- พระชโยมณีนี นั่งที่ท้ายรถทรง
- ๐ มุขบกกกระจกกระจ่าง เห็นรางรางรูปทรง
- คตุมประชมห่มองค์ เห็นแต่ดวงภักตรา
- ๐ แม่ยอดหญิงพริ้งเพด็จ บิดาศ์เด็กดักขณา
- จะสถิตถักคึกคึก ดูคัมภีญาดูคธาโดย
- ๐ ยืนยืนมอยู่ริมรถ รอรรถคหุไทย
- ฤาจะรับหัดบโหด ทำกระไรจะรู้ความ
- ๐ นิ่งนิ่งเห็นตักนัท เวดากัดกัดของยาม
- คิดจะใครไถ่ถาม ให้ขามขามในวิญญา
- ๐ ยามประชวรกวนจิตระ จะเคื่องคึกกักรธา
- จึงถอยหลังวังรา เดียบไปนำรถไชย
- ๐ พระถามบิดาผู้ดาดี พระชนนีเป็นไฉน
- เขาบอกว่าหัดบักกดับไป ^{๒๘/๕/๒๖๖๕}ยืนยืนอยู่ใกล้แกดทอง
- ๐ ผดักผดักดักคึกคึก ก็คึกคึกเขม้นมอง
- เดียงจันทรคกรกระกรักร้อง นึกว่าน้องจันทรจ

- ๑ เกาะเกาะพระเศาะแถด เป็นไรณแม่วันพา
 ฟ้าแมงแถวณะแถวคธา จระวัรักษาทรามโดย
- ๑ เย็นระเยียมเงียบด้าเนียง ไต้ยั้นแต่เดียงเรไร
 เสนหาอาโดย มิได้ไถลไคียงองค์
- ๑ กตบมานั่งบงกาย อยุ่ที่ทายรถทรง
 พร่างพร่างกตางตง ค่นรงร่นคร่ม
- ๑ พอเคอชเียงเดียงผิง หิงหิงครหิม
 ทุกเงอมเขาเหง่าม ให้เข้าชิมไคกา
- ๑ ฟ้าด้าหิมาคอย ก้มไต้ชวยรักษา
 ฤนอ้งแถวแถวคธา สดรรคาโดยไป
- ๑ ไม้ชออยุ่จระตุ้มวย จระค้ายค้วยแม่ดวงใจ
 กอศพระกรถอนฤไทย วิเวกในตงคอน
- ๑ เย็นระเยียมเงียบดั่งคิ พระพายพัดมาอ่อนอ่อน
 รวยรินกตฉนขจร หอมเกศรมมาดี
- ๑ ด้นทมนมสดรรคั ทังอินจันท่นจำบี
 สร้อยฟ้าด้ารก มดดู้หดายพรพน

๑ ทงียมโดยโรยบิน วรรณกถันมดิวัน
เหมือนกถันเนื้อเจอนันท์ ดันอนนฮาโดย

๑ โฉมดีเจ้าพี่เขย จะได้เซยให้ชื่นใจ
อุดำห์คามทราวมไวย มาจนโกดักถยา

๑ เพราะฝาดคิถยูนิดเดียว ให้เดี่ยวเดี่ยวเด่นหา
เซม้นมองทีชองฝา จะใคร่เห็นหน้าพระน้องเฮย ซ

๗๑ เท่เฮยเท่เพลง โฉมตเวงฉันทพา
ทำหัดบิโหดไดยา จนด่วงมากดางตง

๑ แดเห็นองค์พระอไทย เทยอเดี่ยวไต่รตทรวง
ทำความเพียรเวียนวง คิคักตั้งดาร์เซอ

๑ ช่างซื่อดีบุรุษโต ไม่มีใครจะเต็มอ
ช่างวงเหงาเผ็ดเมอ ช่างไม่เก้อแก่ใจ

๑ เห็นประจักษ์ว่ารักจริง ดีทอดทั้งทัพไชย
มิคอบถ้อยของพี่อใจ ครนพูดไปจะเป็นทาง

๑ ทงรักแค้นแค้นเดี่ยวคาช ดันอนฮาอางชนาง
ทำประชวรครวญคราง จิงถามนางดาถัดวัน

- ๑ ถึงไหนแล้วฉันทแก้วคา แม่หัดม้ามาแต่ด้ายฉันท
เข้ามำด่าดวัน จักรจันจับใจ
- ๑ เจ้าแม่เฮี้ยเคยนั่ง จะดุกยังไม่ไหว
ให้กุดมกุดดในหไทย เจ็บไซ้ก็ไม่เคย
- ๑ ตมว่าวกก็เผ้าพัด ทนาวด้าหัดแล้วดุกเฮี้ย
กตางไพรไครเดย จะให้เขนยหนุหนอน
- ๑ ทงนาคางก็ข้างด้าค ใจจะขาดดงรอนรอน
ถึงตุ่จรรณบรจัฐรณ จะได้นอนให้อุ่นทรง
- ๑ ชะกระไรพระจันทร ข้างดักคั้นไปดักดอง
ฤดับเงาภาเขาทอดง ไม่ไรดิวงชัชวาดย
- ๑ แดกก็ไม่เห็นหน ข้างมีตมนอนชการ
คอกไม้ก็ไม่เบิกบาน จะได้อำราญฤไทย
- ๑ เจ้าประคิษฐกิดรับ ให้เพระจันจิตใจ
จะได้ระงับหัดบโหด ให้ต่างในทรง เฮย ฯ
- ๘๑ เท่เฮยชิตา 28/04/2565 โฉมตุ่ด้าดวัน
รับตั้งบงคมกุด ชนนั่งบนชันเกรินทอง

- ๑ แก่ตั้งประดิษฐุคิตคำ ชับดำนำทำนอง
โธยามคำย่าช้อง ให้มีจหมองในวิญญา
- ๑ จะแดชมพนมพนัค ไม่ถนัดโนยนา
ข้างมีตมิตทุกทิตา มีตทั้งฟ้าดินตง
- ๑ โธว่าพระศศิธร ข้างดอขร่อนรถทรง
แจ่มกระจ่างสว่างวง ต่องที่ตรงเกดทอง
- ๑ เห็นภักตราหธาโดกย์ จะต่างโคกเศร้าหมอง
โทยทจนนวดตอของ มณฑาทองที่ค้องใจ
- ๑ ภูมรินมินค้อยค้อย มาเซยตร์ร้อยตุมาโดย
มีตมหนักจใจ เทียบเคียงไค้ค้อมดวง
- ๑ โธอันตุมแงกุน้อย ให้เศร้าร้อยโคกทรวง
ด้วยถดด้หุ้มพุ่มพวง ไม่โรยร่วงรศ์ตุคนธ์
- ๑ ขอเทวัญในชั้นฟ้า ทั้งเทวดาเดินหน
ช่วยไปรบปรายตายฝน ให้อุบตแบ่งบาน
- ๑ ตมไชยระโรยกดิน หอมกระถินพิมาน
มณฑามกาถาญจัน มาซาบซ่านทรวงเย็น

- ๑ หอมประตูอยู่ใกล้ใกล้ แดกไม่ใคร่เห็น
 น้ำค้างพร่างดาดกระเซ็น ยะเยือกเย็นพยอมไพร
- ๑ ทนาวดมจะห่มผ้า ทนาวน้ำฟ้าจะผิงไฟ
 ทนาวทรงฉนดวงใจ เส้าฤไทยระทวยทรง
- ๑ ถึงเสื้อสวมหม่อมหุ้ม ก็ไม่เหมือนอ้อมแอบองค์
 หอมดอกไม้มัดในตง ไม่เหมือนทรงตุ้คนธา
- ๑ แฉ่งตกรศรันั้น ไม่หอมชั้นในนาสา
 เห็นอ่อนอื่นไม่ชื่นตา เหมือนได้เห็นหน้าพระน้อง เขย ฯ
- ๘๑ เท่เฮยจะกต่าง* ถึงเรื่องราวพระอไทย ต้อง
 เสน่ห์ได้หือาโดย หดงไหลรักฉฉฉฉ
- ๑ พระแปดงปดอม ถ่อมยศ มาในรถโมรา เจียม
 เหนงเส้าฉฉฉฉ ฉฉฉฉ ฉฉฉฉ
- ๑ จนคิดค้นเดือนดวง โชติช่วงฉฉฉฉฉฉ พระพาย
 ฟ้าเพยเฉยพาน น้ำค้างก็ช้านโทรมกระเซ็น
- ๑ แฉ่งตกรศรัพระอไทย ให้ทนาวในทรงฉฉฉ
 ฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ ฉฉฉฉ ฉฉฉฉ

* บทที่ ๘ ที่ ๕ นี้ ไม่ใช่ สุนทร ภู่แต่ง

๑ รู้ว่าดเวงวันพา อยู่ในรถฝากระจกกระจ่าง
แต่ตูกหลุดอกบออกพราง ว่าพระนางเชอประชวร

๑ พระอโภยมณั้เชอชชลาด ไม่เออชมาจตามถน
ไดยินเดียงนางคราวกรณญ คิดว่าประชวรจริงจริง

๑ สั้ณอนันันันุรา ส่งสารกัญญาชอดหญิง เห็น
งามงอนดงนอนหนึ่ง ท้าวเชอถึยงทุกขั้ประเทือง

๑ ดำดำจะใคร่ถามประชวร เกรงไม่ควรถัก
นางจะเคือง กตัญคนจะรู้เราหูเหือง จะเดี่ยเรองรักเรา

๑ เชอถึ้นังมิไม่ปริปาก เพราะหวังจะฝากไมตรีเขา
ถึ้นังจ้อยจิมหิมเหงา เหมือนหนึ่ง โศกเศร้าด้กแด้นบี

๑ ฝ่ายโฉมดเวงวันพาเด็ค วิเศษประเด็ริฐด้วยศรี
นางนึ่งนอนอาวรณ์ทวิ อยู่บนที่รถของ

๑ เห็นพระอโภยวิโดยดัक्षणั้ ประเด็ริฐักติ
เชอเศร้าหมอง เพราะหมายเป็นหนึ่งจะพงนึ่ง ท้าว
เชอจึงค้องแปดงตัว

- ๑) ผู้ค้าเคยเสียดูพระเดช นักแค้นดนมเพชรรักมือ
เพราะรักน้องจึงหมองมัว ทูตเคยทูลหัวของเมีย
- ๑) ผู้ตัดญาติขาดมิตร มาเช่าวัดฝรั่งเสียดู
คำค้อยตะห้อยตะเหี้ย อะดัมอะเหี้ยเหี้ยเหี้ยฮาโดย
- ๑) ทั้งรูปก็ค้เข้าบักเพราะ ดมุนเหมาะจะจับใจ ทั้ง
โลกดำไม่หาได้ เหมือนพระอโกลโยภุมินทร์
- ๑) จะเกี้ยวจะพานก็หวานด้นิท คังอำมฤตย์วาริน
ครองดัดยช้อก้อคีต ควรเป็นบั้นนครา
- ๑) พระตั้งฆราวาสมาดหวอง ช่างไปดัดดวงเฮา
เธอมา จะให้พันฟาดพิฆาฏฆ่า น้องเวทนาเห็ดใจ
- ๑) เออเมื่อเธอรักน้องหนักหนา จะให้คิดฆ่า
เสียกตใด เธอมิตรจิตรน้องก็มิตรใจ ฆ่าไม่ได้แล้วนา
- ๑) ดั่งด่ารเคยดั่งด่ารนัก พระยอดรักของน้อง
นี้หนา เคยคู่ชู้โดยจศันยนฮาคนได้ยา ยี่ภู่ผ้าอันโอฬาร
- ๑) แม้นน้องไม่คิดชวยเงิน จะเช้อเชิญด้วย
คำหวาน ประชมที่นอนวอนวอน จะอยู่งานให้ประชม

๑) เขอกำไมไม่มาเด่า ช่างนั่งนิ่งเหง่างวงงม จน
เข้ามาชิตยงไม่คิดจะชม น่าน้อยอารมณ์เดี่ยนี้กระไร

๑) ไฮ้ไฮ้พระพี่ช่างชชดาด ขยับขยายผู้หญิงได้
นางคำนึงตင့်ตะใด ด้วยพิศมัยพระภูธร

๑) ฝ่ายพระอไทยใจจะขาด เพราะแค้นดวงาคิ
หวังต้มร ถอนหทัยให้ด้ท่อน ทูรนร้อนเดี่ยจริงจริง

๑) จึงออกอุบายภิปรายเปรย ครัดเฉดยแก้ถูกหญิง
แกดั่งทำดำออยอ้อยอิ่ง ว่าหนาวจริงจริงสุดาดดี

๑) พ่อต้องดมว่าวหนาวนัก ช่วยถอดดัดักให้ด้กที่
หนักว่าช่วยช้ว บิดานเกิดบงอร ข

๑) เห็นเขยบุตรฝรั่ง เมื่อได้ฟังท้าวเชอวอน
จึงถอนดัดักชักกถอน ค่อยกระซิบด่อนแต่เบาเบา

๑) มาตรงคยงทรงประชวร อย่าเข้าไปกอมต์กิดเกา
เชอว่าถึงถูกก็เพธาเพธา จริงจริงนะเจ้าจงคอยดู

๑) ว่าพธางทางเข้าชิต เฟ่งพิณใจอยู่แปนคร,
จึงเด้าโตมโฉมครุ หวังจะใคร้วโรคประชวร

๑๑ แม่เป็นไฉนอย่างไรบ้าง จึงได้เฝ้ากราบทูลว่าครวญ

เป็นโรคจระจวบจวน ฤๅเคยประชวรประจำกาย

๑๒ ศักดิ์เป็นหม่อมจะชอนวด ให้เจ็บปวดนั้นเกิดอนคตตาย

เคยเรียนรู้ได้ถึงเป็นตาย จะนวดถวายตั้งกวันเฮย ฯ

เรื่องอิเหนา

๑๑ ดั่งอมช้ทบัณฑิตบาท พระเยาวราชธิเบศร์ดั่ง

ภูษพงษ์วงศ์ประยูร อิศร์ราชเรืองเดช

๑๒ พระยอดเขาดูยพิน หน่อภูมินทรไฉนอมรา

เรณูเด็คจันไดยา บรรทมคู่ขตำราญรมย์

๑๓ พระอู่เอกเยี่ยมตฮาด ยี่ภู่ถาดตฮอดต้อม

พระศุครรุดบัณฑิต ดั่งนตายทของกรของเครีชวัญ

๑๔ ชำนาญนางอนงค์ พริ้มเผ้าองค์อัญเชิญชวัญ

บรรแดงเพลงโศคนิพนธ์ชัมภัดอมกดำงการ

๑๕ จะรำเรื่องรเด่นวงษ์ เทเวศร์ทรงปรีชาชาญ

โอบอุ้มยอดเขาวมาดย์ โฉมบุษบาพาจรดี

- ๑๑ วัชรกรรณังคะ
ออกนอกพระบุรี
๑๒ เจ้าผู้ครองนคร
ไซ่ง่อน
๑๓ พี่นางมาเชิญชวน
เจ้าแม่ผู้งามอน
๑๔ บัดองค์ผู้ดาบ
ทราบเหตุดำ
๑๕ ชัดออกอันอัน
โคกทรงพระกรรแดง
๑๖ ทรุกองค์จากเพลา
ชวนเข้าไม่พา
๑๗ อีเหนงนอมต์
ข้าแม่อย่าอาวรณ์
๒๐ เห็นเขยรเด่นวงษ์
กับรเด่นบุษบา
พาดวงตมรนิศไนมศรี
แต่จึงมีพระบัญชา
อย่าเด่นเทวศทรวงโคก
ดักพาน้องอย่าอาวรณ์
ให้นมรดกขององค์
เชิญเชิญภักตร์ชันพาท
สุรศักดิ์
รเด่นเตชมาปดอมแดง
พระกรรชอันขุระแรง
ระทวยทอคพระภายา
พดางหยิกเอาพระเชษฐา
อาโดยตะพระภุช
พระกรรชอดพฤษุม
ภุชรปดอบดนมม
อิศวพงษ์อติญา
สถิตยภัทแทนสุวรรณ

- ๑) เย็นย่ำน้ำค้างหยด
แจ่มแจ้งด้วยแสงจันทร์
ว่าพายพัดถิ่นตื้นชั
ซนหมคเมฆติเรกดวง
- ๑) คารวระตาคาษ
อ้าแม่เต็มอกรวง
ห้องอากาศตั้งเงินยวง
จงเชิญชมศศิธร
- ๑) นวดจันทร์แพ้นวดเจ้า
จันทร์กระจำงกลางอัมพร
ไม่นวดเท่า่นวดตม
พระบังอรกระจำงใจ
- ๑) บัวทิพย์ย้อยายถัน
บัวนางน้อายไคร
กนอมขวัญต้องบังใบ
จึงบ่มผิวด้วยรืวทอง
- ๑) ปรางประพระตุงคนท
บุบผามาตากรวง
ถึงปรางผลก็แพ้นอง
ไม่รีนรินเท่ากดินนาง
- ๑) เชิญเกิดประชมที่
ศกยากมาจากปราง
ตุงนัยภู่วาง
เขนยทองยังรองทรง
- ๑) หยิบพัตกระพืดม
ขวัญอ่อนมานอนตง
คตักตุมประชมประทิมองค์
ไร้องค์เจ้าเรียงราย
- ๑) อ้าพีจะเท่กต้อม
เชิญพระองค์วงษ์นารายณ์
งามดม่อมอย่าคั้นด่าช
ตำราญราชบรรทม เฮยฯ

- ๓๐ เห็นเขยตงพ
คิดตามฉนิตา
๐ เหลือบไปก็คล้ายคดง
ทอคตนิทคิตพัน
๐ ทอคกรออ่อนภักคร์
ส่งดารเจ้ารปรวย
๐ เทเวศร์เข้าคตฉจร
แม่นเจ้าเปนดัตร์
- องค์บหมยตุ้กาหรา
มาปะมีต่าอุนากรรณ
ประหน่งเจ้าต่าอวตวรรค
ต่าคัญจ่าองค้อนงค่นวย
นรตักษณกี้สะดวย
นวยนาคตงดัตร์
ให้พระคิตคนิงคร์
คัวพี้จะระออย่าตงกา ๗

เรื่องโคบุตร

- ๐ เห็นเขยเห็นถวย
ให้พระองค์ทรงพ้ง
๐ มีพระมิ่งมงกุฎ
ได้ข่าวพระชิตา
๐ องค์อำพันขวัญเนคร
แม่นรู้ที่จะไป
- ถึงเรื่องนิยายแต่ปางหลัง
เมื่อแรกคตงโดกา
ชื่อโคบุตรดุริยา
คร์กตราตรอมใจ
เนานิเวศน์วังใน
มอบไมคร์นาง

- ๑๐ นิ่งนักตรึงเกรง จะทรงเพลงยาวพดาง
- พอเปนคำนำทาง ให้สว่างวิมูญา
- ๑๑ เขียนดาวไต้ของ ให้ซุนทของบักษา
- ซ้ำตั้งตฤณา ให้ฟ้าดาวตรารับไป
- ๑๒ ให้เจ้าดาวตฤนทร์ องค์อำพันพิศมัย
- ฤาฤกน้อยกตอใจ นอนตย์ในวัง เขย ๗

เรื่องอนิรุทธ

๑๑ อัญชิตตตติศรฤมาเรศ ขอถวายนิเทศในเบ้อง
 หตัง อนิรุทธพงษ์ภุชบัถดังก นิราศบั้งอรอุธา
 ดาวรรณ ปางพระยุพยงวงษ์จักรกฤษณ เรอเนาหนิทร์
 เหนือกรังตฤนทร์ ตาราตาศคตฤคคต้อยเมฆัน รั้งษ
 จันทรห้อยอนแสงสุริยา อโณไทยไซทากญจโนภาษ
 ตฤณชาติเพรียกพร้องค่างภาษา กุกุกแก้วขันถ้อง
 ไผดนา โกกิตาเร้าเร้งรวิจรรณ เต่มาระเดียงมยุเรศ
 รั้งหา เรียงนิกรมยุธาเซ้งตฤนทร์ จตุมททวิบาท
 นานาพรรณ บ้างคั่นตาหากันในตงคอน หิมาเยือก

เย็นกระเซ็นตาด บุษปมาศเผยแผ่เกสร ตูกันขรค์
 รวยถื่นชงายจร ผังภมรคัมเกล้าเด้าวคนซ์ ประจุต์
 ตมัยไซต่างสว่างหล้า ฟันไต้ยาศคัยวงษ์ทรงฉงน
 พตีกพระกายหมายแม่มิ่งวิมต แนบสกันร์ไต้ยาศน์
 เห็นอฮาศน์นาง กรกระกองคั้งเขมยข้างขนอง แผ
 เนตรบ่ยดน้องกระมลหมาง พิศวงวินิจณัยตมัยปาง
 นฤมลแม่ห่างพิทกไต แผของค้ทรงประทับทอด
 พระเนตร มณฑรที่ประเทศสูงใหญ่ ประกอบเหม
 หิรัญรัตนอาไฟ ทั้งห้องในค้เชอนิทรา ต้วนจำหลัก
 ฉดดูยหลายหลาย กินรนาคเวนโคยดังหา เทพไททวย
 เทพธิดา พื่อนรำทำท่าถววยกร อิกทั้งมัดดั่งถักแฉ่นฟ้า
 ประคัมมหาเนาอรัตนประกศร์ วิเชียรประพาพโกมิน
 นิตบวร ไผทุขย์ช้อนบุษรามุกดาตอง มรกฏไต้สุด
 บุษย์เดอตร 28/04/2025 ตูควิเศษประเดริฐูแสงไซคิธอง วิตุตร
 ตูอรรณไปรงรายมาตาพอง บรรจ้ฐูรณเทียบเทพธรอง
 ไต้ยา ทั้งคณากำนัตนารัตน์ ก็ฉิมค้หายเห็นให้

กิ่งขา ยดแต่ตั้งวรรณรัตนากันหม่มมาตยาโยช
 ยังสนิทธิทราตาษา ประจักษ์ราชฤไทยพระทรงศรี
 ว่าเทวฤทธิมหิทธิศักดิ์ นำตมรงค์ามักกรีธา ไช้นำตม
 ฤพานิรารัก แด่นจะหักให้ใหญ่ฤไทยหา วิบากใด
 จึงจากพรากน้องยา ฮาทวาออกเทวด์ฮ่อนทวิ บัจฉิม
 ยามยังสนิทธิทราตาษา ครอบอบของค้อนอุราพี กถิน
 ภายแก้วกถยาณี ต่คนช้ซาบทรงศรียังรอยรมย์
 ยามตมามร่วมรงค์เรียงเชนย นาด้าเซยปรางชวนให้เรียม
 ตม ตมมีตมตั้งวรรณน้องน้อยนิยม ถิ่นอุตมเด่นดวงประ
 ทุมมาตย์ เรียมตมอดเกล้าเศาศของเจ้าบองบัด ทำเทียม
 ชัดแต่มีช้ของการตมาม ระทวยทับที่แต่ตงแห่งตำราย
 ให้ตมถานตมตมรงค์ามา เนตรนุชนิลตั้งจ้าวรัสแดง
 ดั่งศรีแต่ตงแยงยังเส่นหา ยามตมระทองตกแก้วกถยา
 แม่ชายตาเพียงสายตมนี้ พระวิโยค โศกตมตมวันทตม
 ทรงนุสรตั้งร้อยตวาติศรี พึ่งประจักษ์กรศเมื่อราตรี
 ฤท่อนอิมใจพีโดยจินตา เจ้าตมตมย โดตมตมตม

ประเทศ จิตาภุชเวศไทรรัฐา เรียมจะภามนามวงษ์
 พงษ์ยุพา วจนาเอื้อนโษษฐม้อออกความ แม้นถาม
 ได้แจ้งใจจะเท่าคิด ถึงสุดคิดแต่न्छักไม้ชอชาม แรม
 ทุเรศรัฐยาดำหะคาม โดยจะข้ามภรตนที่อัครคักถบ
 เมรุมาศหิมเวศสังขร อิตินชรยัคนชรภากมหันต์
 ไกรธาคฉินันตคตต์คภันท์ หักกันจักรวาลคิรี ซึ่งเป็น
 ชุนไศลในโดภย์ อีกหนึ่งโษษตมุกไตศรี ตันทร
 ธรภูวารี ประกอบมีตต์วร้ายนาหา ช้างนำถตาม
 ฉนากนาคราช เจือกงวราหูกาจคักถดำ กุมภัดคิมิงค
 เทรา เพี้ยนหมอมักยาโดมาวพ คุร้ายหยามข้า
 ด้ามารก อยู่เกด็ชนถดาดตมุกไทยตถาน ตันหัด้า
 ไทรโดถแต่กนัถาร จะตักันทหนทานให้ถังองค์ ตักฤทช
 จนจิตรไม้ประจักษ์ พระทรงถักษณร่าพิงพิศวง แคว
 ตักโนคเตนาระฉนาฉ 28/04/2565 ว่าฉนวนถฉนงคเค้าตามมา ฝั้น
 ภักคร์พิศจบชอนเชตร ไม่ยถยชคเขวเวคัยังกิงชา
 ตักมาตย์แม่ควงภระมถพิยา แดคงกายเกด็ชย้าชอนองค์

เรียมตักศิลาทุกขเท่าเขาขุน คัดข้องขุนจิตรใช้ไหลหลง
 พังตำเนียงใช้เตียง โคมยง พระยั้งทรงไต่กาจามัตย์
 ไต่เวรโคโยมาปลิดเปลื้องตวาคี จากไต่ยาศน์ยามดม
 เกษมตันต์ ฤาบุพปางด้ร้างกรรมชเนกนันต์ พราวคู้
 สัตว์พดักนกำดั่งเขย เวรหน้าสอน้องรัก กับตัวพิ
 ให้ประจักษ์นิจาเขย พระทรงตรองหมองมุ้งไม่ละเดย
 คีร์ตุดาคู่เคยถ่มละดาบ อีกทั้งด้วรยาราชายศ จำเรียง
 รศคนตรีคัตต์ด้าย ดิบส่องพระกานัตต์ถกถาย วิดาศ์
 ดักษณ์แดงคล้ายตุ้รางค่าง อีกปรางคิมหันต์อ้วนันต์
 ปราสาท ไพชนต์มาศเหม็นต้วรังด้ฤษคิต์ร้าง ห้องด้ถิตย์
 ที่ประชมภิมยงค้ เครื่องด้อาวจเจือจันหนันต์คั้นชา
 แท่นเดี่ยวที่ด้รงทรงสนาน สดขารไต่ด้ทุช้เย็นกดำ ทั้ง
 พระผู้ทรงนรงกา มิตุเรศมาศราธิบดี ไห้วงยงหลง
 คดิงด้ตั้งตวาคี ภูวนารถโคกด้ร้อยเศว้าศรี ประทะทุ่ม
 อูราโคกั ระทวยทอดอินทรียักว้ถรวณูโทรม ตั้งขั้วจิตร
 จะวินาศขาดประเวศ พระภักตร์เพศวิปริตผิดโฉม

ชาติไทยของนครมนต์โทม ทรวงตงกนซ์เดห์ โทม
 เพลิงกตบ์ ต่วายต้งนึ่งฉินิจระอิดช่อน ตู่ร่อน
 แด่นรักตองขวัญ ทไทยหวาคัจฉหวัดแค้น พระทรง
 ชรรม์ถึงกาลตัญญู นิบาทอนิรุทธหยดยัง กวาย
 มังคมเบของบทศรี ขอพระองค์ทรงเจริญต้งดี ตอย่า
 รั้มโรคนอนคราย จงเกษมศุชาติภานต คร์มิงศด
 ชนมานมากหลาย ต่รวพต้งวิทยาวิชาชาย จงทรง
 ได้งายตายเกิด โขย ท

